

Sygn. akt II KO 32/20

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie z zażalenia B. K. ,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 2 lipca 2020 r.
wniosku Sądu Rejonowego w S.
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K..

UZASADNIENIE

B. K. złożyła zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez sędzię M. Ś., prokuratora A. M. , prokurator M T. F., prokuratora R. T., prokurator A. L. i prokurator E. B. K. .

Prokurator Prokuratury Rejonowej w P. w dniu 31 października 2019 r. wydał postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania karnego wobec braku znamion czynu zabronionego (k. 71).

Na to postanowienie zażalenie złożyła B. K. , zaskarżając je w całości (k. 102).

Sąd Rejonowy w S. właściwy do rozpoznania sprawy z zażalenia B. K., postanowieniem z dnia 3 czerwca 2020 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o jej przekazanie innemu sądowi równorzędnemu, motywując to faktem, iż sprawa będąca przedmiotem postępowania dotyczy zachowań sędziego Sądu Rejonowego w S. oraz prokuratorów Prokuratury Rejonowej w S..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por.: postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9 -10, poz. 68 i z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Wystąpienie takich okoliczności sygnalizuje w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w S., sprawa bowiem dotyczy zachowań sędziego tego Sądu oraz prokuratorów Prokuratury Rejonowej w S., w postaci niedopełnienia obowiązków w okresie od dnia 7 maja 2018 r. do dnia 18 września 2019 r. w S., mających polegać - zdaniem B. K. - na nieetycznym zachowaniu, wywołującym u niej poczucie stronniczości.

Taka sytuacja bezsprzecznie w odbiorze społecznym mogłaby wywołać przekonanie o możliwości braku obiektywizmu orzekających w tej sprawie sędziów Sądu Rejonowego w S..

W związku z tym, Sąd Najwyższy w pełni podzielając argumentację sądu występującego zawartą w uzasadnieniu postanowienia, przekazał sprawę z zażalenia B. K. Sądowi Rejonowemu w K. jako równorzędnemu Sądowi Rejonowemu w S..